

«Шахова королева» Марія Музичук

5 Чемпіонка світу з шахів Марія Музичук прилетіла до Львова з Сочі, де разом зі своєю сестрою Анною захищала честь нашої країни на найпрестижніших змаганнях у світі. Зустрічали Марію Музичук у львівському аеропорту більше ста людей: вболівальники, рідні, чиновники та журналісти. Кореспонденту Гал-інфо вдалося записати ексклюзивне інтерв'ю з Марією Музичук.

– Марічко, чи очікували на такий теплий прийом у львівському аеропорту?

– Ні. Вийшло дуже приємно, що прийшло стільки людей, які за мене вболівали та мене підтримували. Чесно кажучи, дещо незвично було бачити стільки представників мас-медіа.

10 **– Розкажи про фінал. У зустрічі проти Наталі Погоніної чи думала про те, що від тебе очікують лише перемоги?**

– В усіх зустрічах старалися сконцентруватися лише на партіях. Не хотілося думати про щось зайве. Щодо фіналу, то з Погоніною у мене склалися хороші відносини. Під час турнірів часто спілкуюся з нею.

15 **– В чому саме тобі вдалося перевершити суперницю і стати чемпіонкою світу?**

– У виграшному поєдинку застосувала іспанську партію, яку раніше грала рідко. На третьому ході вдалося здивувати суперницю. Вона надовго задумалася, як ходити. Теорію цієї партії вона знала, однак потрібен був час прорахувати, що буде далі при певних варіантах.

20 **– Чому шахістки стримують свої емоції, коли виграють серйозні турніри?**

– Емоції були, повірте. Втім, така реакція на перемогу – це повага до суперниці. У шахах так прийнято.

– Що робила між партіями на турнірі? Чи був час піти з сестрою в місто, щось подивитися?

25 – Часу не було. Після кожної партії був її аналіз, на другий день підготовка уже до наступних партій.

– Чого найбільше хочеш після повернення в Україну?

30 – Дуже втомилася, хочу відіспатися. Загалом у Сочі зіграла 24 партії. Це майже три турніри, тому потрібен час, аби відійти від цих змагань. Загалом, про шахи думаю щодня, проте зараз вникати в партії, їх аналізувати точно не буду. Кілька днів відпочину.

– В інтерв'ю твій батько назвав твоє хобі – гру на піаніно.

35 – Це було давно. Свого часу на ньому грала, однак в певний час зрозуміла, що мені уже не вдасться нікого здивувати у музиці. Зрозуміла, що гратиму у шахи, після 10 років. Гра на піаніно мені подобається і досі. На ньому почала нормально грати лише у 20. Знайшла у Стрию викладачку, яка дала мені кілька хороших уроків.

– Які у тебе ще захоплення?

– Люблю читати. Віддаю перевагу «живим» книжкам. Окрім того, стараюся знаходити час на спорт. Люблю настільний теніс. У нього граю тоді, коли знаходжу вільний час.